

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve
Affe-//ctvvm**

Fazio, Giulio

[S.l.], 1599

II. De fine & proprio mortificationis officio, & de duobus eius generibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)

Quapropter oportet eos, qui spiritalem ac religiosam vitam degunt, semetipsos explorare diligenter, ad quemnam illorum trium statuum pertineant, summoque conari studio, ut obligationi gradus, suæque professionis hac in parte respondeant.

CAPVT II.

De fine & proprio Mortificationis officio, & de duobus eius generibus.

OMMUNIS est Philosophorum sententia; Medium in rebus naturalibus participare de suis extremis. Exemplum esse potest verum tempus, quod cum sit medium inter hiemem & æstatem, ab hac calorem, ab illa verò frigus accipit, unde ea temperies efficitur, quæ temporis huius est propria. Idem videre est in aurora, quæ cum sit media inter noctem & diem, ut desinitio illius, huius verò principium; habet
ali-

DE MORTIFICAT. 15

aliquid de obscuritate noctis, & claritate diei, ita vt lumine quidem inaurata, adumbrata autem tenebris appareat, & quia propriè nox appellari non potest, cum habeat aliquid lucis, neq; etiam dies, quia aliquid adhuc tenebrarum manet, communiter *aurora* vocatur. Ita dicendum de homine, qui cum sit à Deo constitutus tanquam medius inter naturam angelorū & brutorum, quia natura sua est Angelis inferior, superior verò brutis, fit, vt tanquam medius inter duas illas naturas, de vtraque participet, id quod liquidò constat: Quod enim ad animam attingit, habet esse Angelicum, cum sit natura sua spiritualis, immortalis, intellectualis & liber: *ratione* autem corporis, habet aliquid de brutis, cum sit natura sua corruptibilis, sensualis, carnalis, atque ex his duabus partibus quasi contrariis, vinculo tamen naturali consociatis, resultat hoc compositum: *Homo*; & quia se-

cun-

16 DE MORTIFICAT.

cundum ordinem Iustitiæ naturalis & Politicæ, quicumque conditione & gradu inferior est, subiectus esse debet & subordinatus iis, qui in eadem Republica sunt potestate & gradu superiores; vt D. Paulus monet, cùm dicit; *Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit*: Sequitur manifestè, carnem & sensus in homine, tanquam gradu & conditione inferiores, ex vi Iustitiæ subordinatos & subiectos esse debere rationi seu spiritui, vt naturaliter & politicè superiori. Quod & Aristoteles significare videtur, qui cùm dixisset: *Animus quidem in corpus, dominicum seu herile habet imperium, mens verò in appetitum ciuile & regiũ*; statim subiungit; *In quibus clarum est secundum naturam & vtilitatem imperari ab animo corpori, & ab ea parte, qua habet rationem, ei parti, qua subiacet perturbationi: equalitatem verò & vicissitudinem omnibus nocere.* Ex quibus

Arist. 1.
polit., c. 3.

bus verbis perspicuè colligitur, animæ secundum ordinem naturæ cōpetere imperium in corpus, & rationi in sensum; æqualitatem autem inter ipsos ac successiuam præeminentiam vtrique parti turpem & damnosam esse.

Ceterum quia in homine, propter sensus rebellionē, concinnus hic ordo naturæ subuersus est, cumq̄ quotidiana cōstet experiētia, quomodo sensus & caro sæpenumero aduersus spiritum & rationem insurgentes eam inquietent, & bella acerri- ma moueant, necessarium plane est, vt tam graue hoc incōmodum homo, conueniente aliqua industria & arte amoliat & emendet. In hunc finem, sanctum hoc Mortificationis exercitium sapienter institutum est, cuius præcipuum munus est & finis in hominibus spiritualibus & religiosis, carnem sensumq̄ rationi ac spiritui subiicere; rationem autem & spiritum Deo, tanquam legitimo vtri-

Aug. lib. 1. de sermo. Domini in monte. vtriusque domino. Vnde postmodum in horū animis pax illa & tranquillitas nascitur, quam S. Augustinus vocat, *Regnum Dei*; *Vbi ita sunt ordinata omnia*, inquit, *vt id quod est in homine precipuū & excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus, quæ sunt nobis bestiisq; communia*. Verè felix & optatissimus status, qui hominem quasi ad illam Originalis Iustitiæ felicitatem reducit, à qua ob primi parentis peccatum miserabiliter excidit.

Verùm quia homo ad adquirendum hunc tam nobilem statum, nō solum interioribus animi, sed etiam exterioribus corporis passionibus, ipsiusq; insolentibus appetitionibus plerumq; impeditur, necesse est, vt *Mortificatio* ad vtrunque se extendat, ad corpus, inquam, & animam, remouendo nimirum ab vnoquoq; illorum, quidquid impedit, quo minus inferior pars superiori debito ordi-

DE MORTIFICAT. 19

ordine subiiciatur. Quare sicuti motus accipit suam denominationem à termino ad quem tendit, ita & *Mortificatio*, quæ spectat ad animæ culturam, extirpando passiones & affectus inordinatos, videtur *Mortificatio interior* dici posse: Illa autem, quæ corpus ieiuniis, vigiliis & ciliiciis coercendum suscipit, *Mortificatio exterior* iure appellabitur, quam ut à Christo Domino vitæ propriæ exemplo, ieiunando, vigilando carnemque innocentissimam paupertate & incommodis gravissimis affligendo approbatam, & apud omnes sanctimonia præstantes viros vilitatam celebratamq; , non nisi pro diuina & sancta habere debem⁹. De hac Apostolus loquens: *Castigo, inquit, corpus meum, & in seruitutem redigo.* Et Cassianus exercitium huius exterioris Mortificationis inter instrumenta perfectionis ponit. Quod & Climachus affirmat, cum, inquit, *Quod sicut exsiccatum lutū, iam*

Cass. Col.
lat. 1. c. 7.

can.

Climac. de discre. grad. 36. non porcis vsui esse potest, vt ibi se volunt: ita & caro per abstinentiam martirica effecta, demonibus vltra non prebebit in se quiescendi locum. D. Bernardus demum exaggerando hanc Mortificationem Martyrio eam comparat. Genus martyrij est, inquit, spiritu facta carnis mortificare, illo nimium, quo membra caduntur ferro, horrore quidem mitius, sed diuturnitate molestius.

Bern. ser. 30. super Cant.

Neque profecto negari potest, quin inter alias huius exterioris *Mortificationis* conditiones hæc sit præcipua, quod orationi dat efficaciam impetrandi maximam, quando cum ipsa coniungitur, quod multi atque illustres Sancti tam veteris, quam noui testamenti experti sunt.

Ex his omnibus concludimus, mortificationem exteriorem, maximè, vt vidimus, vtilem esse, nihilominus tamen fatendum est

Mor-

Mortificationem interiorem passionum & prauorum affectuum animi nostri; huic exteriori mortificationi longissimè præstare; cum certissimum sit, Mortificationem corporis parùm facere ad acquirèdas virtutes sine animi Mortificatione, hanc autem sine illa plurimum conferre. Imò verò corporis Mortificatio eatenus dicitur utilis, quatenus animi mortificationem adiuuat, & promouet, quod Richardus de S. Victore non obscure significauit his verbis: *Hoc autem nosse oportet, quia disciplina corporis sine disciplina cordis absq; dubio inutilis est*: Et meritò sanè; quia quæ admodum sal condire aliquid, ac præseruare non potest nisi in intimos eius recessus penetrer, ita quoque sal Mortificationis, virtutibus bonisq; moribus Dei seruum condire debet; Et si is à multorum vitiorum ac defectuum corruptione & fœtore præseruandus est, oportet,

Rich. lib.
de præpa-
rat. ad cõ-
templat.
cap. 32.

vt interiora animi ipsasq; potentias,
& passiones penetret, quod Mortifi-
cationis interioris propriū est; quæ
quamuis exteriori præponenda sit:
(nobilior est enim plurisq; facienda,
vt diximus) fatemur tamen, ei qui
perfectus euadere velit, vtramque
Mortificationē esse amplectendam,
ita vt virtute spiritus facta carnis
mortificet, & eadem virtute praua
animi desideria potenter reprimat;
quod ipsum Richardus de S. Victo-
re affirmat cū dicit: *Perfectus est*

Richard. *qui virtute spiritus & voluntates carnis,*
super ca. *& voluntatem cordis potenter compri-*
2. Cant. *mit. Et D. Basilius. Quia ex duplici, in-*
cap. 22. *quit, materia constamus, duplex quoq;*
Basil. in *virtutis esse studium debet, idq; cum stre-*
Constit. *nuitate corporis, tum animi etiam indu-*
cap. 4. *stria exerceri. Et hæc pro hu-*
ius capitis explicatione
sufficiant.

CA-